

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D., a JUDr. Miroslavy Honusové ve věci

žalobce: **Mgr. A. H.**
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Kuchynkou
sídlem Moravské náměstí 15, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Předseda Okresního soudu v Opavě**
sídlem Olomoucká 27, 746 77 Opava

o žalobě proti výtce žalovaného ze dne 19. 8. 2024, sp. zn. 33 Spr 1251/2024

takto:

- I. Výtka žalovaného ze dne 19. 8. 2024 sp. zn. 33 Spr 1251/2024 **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v částce 11 228 Kč ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám Mgr. Pavla Kuchynky, advokáta se sídlem Moravské náměstí 15, 602 00, Brno.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání výtky ze dne 19. 8. 2024, sp. zn. Spr 1251/2024, která mu byla udělena Předsedou okresního soudu v Opavě.
2. Žalobce namítl, že výtka trpí nedostatečným vymezením skutku, skutkový děj je zčásti nepřesný, zčásti se nezakládá na skutečnosti. Výtka postrádá zdůvodnění, jakým konkrétním způsobem mohl poklesek v chování, kterého se měl žalobce dopustit, narušit důstojnost soudcovské funkce ve smyslu § 87 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění do 31. 12. 2024 (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). Dále žalobce namítl, že pokyny žalovaného a bezpečnostního ředitele, jejichž neuposlechnutím se měl žalobce dopustit poklesku v chování, neměly žádnou oporu v zákonných, podzákonných předpisech či ve vnitřních předpisech nebo směrnících Okresního soudu v Opavě. Institut výtky byl podle žalobce nedůstojně zneužit k osobní mstě či výhrůžce žalobci.
3. Žalovaný se k žalobě nevyjádřil.
4. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že výtku je nutno zrušit. Rozhodoval přitom v souladu s § 51 s. ř. s. bez nařízení jednání.
5. Podle § 88a zákona o soudech a soudcích, drobné nedostatky v práci nebo drobné poklesky v chování může orgán státní správy soudů, který je oprávněn podat návrh na zahájení kárného řízení, vyřídit tím, že je soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu vytkne, je-li to postačující.
6. Výtkou se podrobně zabýval Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“) v usnesení rozšířeného senátu ze dne 10. 7. 2018, č. j. 9 As 79/2016-41, sice na podkladě věci státního zástupce, nicméně s výslovným vyjádřením, že její povahu je nutno vykládat shodně i pro další právnické profese včetně soudců. Účelem výtky je podle NSS možnost flexibilně postihnout takové nedostatky a poklesky, jež svojí menší závažností neodůvodňují zahájení kárného řízení. Efektivní využívání výtky je spojeno se zachováním určité neformálnosti jejího ukládání. Vytýkané pochybení bývá zpravidla evidentní, výchovný účinek je potvrzen tím, že ukládající orgán reaguje bezprostředně a rychle. I při ukládání výtky se však musí uplatnit základní zásady činnosti správních orgánů podle § 2 až § 8 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), aby byla zajištěna práva adresáta tohoto aktu proti případné libovůli správního orgánu. Ať se jedná o výtku písemnou či o výtku ústní s písemným záznamem o ní, musí být vymezen skutek včetně jeho právního posouzení a alespoň stručné odůvodnění. Výtka je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s.
7. V daném případě obsahovala písemná výtka udělená žalobci dne 19. 8. 2024 pouze popis skutku s obecným odkazem na § 88a zákona o soudech a soudcích, seznatelné bylo jen to, že jednání žalobce bylo vyhodnoceno jako poklesek v chování (nikoli jako poklesek v práci).

Výtce chybí jakékoliv odůvodnění. V souladu s § 80 zákona o soudech a soudcích je soudce povinen zdržet se při výkonu funkce a v občanském životě všeho, co by mohlo narušit důstojnost soudcovské funkce nebo ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Krajskému soudu, stejně jako žalobci, však zůstalo zcela utajeno, jaký vztah k důstojnosti soudcovské funkce by mohlo mít žalobci vytýkané „opakované umístění kořenáčů s rostlinami na vnitřním parapetu okna na schodišti budovy okresního soudu v rozporu s pokynem bezpečnostního ředitele“. Pojem důstojnosti soudcovské funkce je třeba vždy náležitě vyložit, a to s ohledem na konkrétní vytýkané jednání. Krajský soud (na rozdíl od žalobce) nemá za to, že by každý jednotlivý poklesek v chování musel být nutně porušením konkrétního předpisu či směrnice. Jak uvedl NSS ve výše citovaném usnesení, existuje poměrně široká „šedá“ zóna mezi bezvadným plněním povinností příslušníka profese a takovým porušením, které již naplní znaky kárného provinění podle § 88 zákona o soudech a soudcích. Tuto zónu nelze vymezit výčtem konkrétních situací ani stanovením „mantinelů“ ji ohraničujících. Krajský soud tedy uzavírá, že z výtky musí být jednoznačné, co a PROČ je žalovaným považováno za narušení důstojnosti soudcovské funkce. V této souvislosti nepostačí obecný odkaz na pokyn bezpečnostního ředitele.

8. Krajský soud se s ohledem na nepřezkoumatelnost výtky pro nedostatek odůvodnění již nezabýval dalšími žalobními námitkami a napadené rozhodnutí žalovaného zrušil v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud vrátil věc žalovanému.
9. Procesně úspěšný žalobce má v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. nárok na náhradu nákladů řízení, které v daném případě představuje zaplacený soudní poplatek 3 000 Kč a náklady právního zastoupení za 2 úkony právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby) po 3 100 Kč a 2 režijní paušály po 300 Kč, s navýšením o příslušnou daň z přidané hodnoty. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku, a to k rukám právního zástupce žalobce.
10. Krajský soud závěrem, nad rámec výše uvedeného, cítí potřebu citovat z rozhodnutí kárného senátu NSS ze dne 6. 11. 2023 č. j. 11 Kss 1/2023-313 (bod 140): „Funkce soudce klade na své nositele **vysoké nároky na čest, morálku a vnitřní integritu**, které jsou nezbytným předpokladem pro spravedlivé, nezávislé a nestranné rozhodování soudů. Soudce se musí za všech okolností i mimo výkon funkce ve svém občanském životě chovat tak, aby nesnižoval vážnost soudcovského stavu. Soudce má nejen projevovat úctu k právu a chovat se v souladu s ním, ale též se vyvarovat i jen zdání, že svým nevhodným chováním právo nerespektuje či porušuje, neboť tím dává všanc svou čest, integritu a schopnost zastávat náročnou soudcovskou funkci. Musí se vyvarovat jednání, které by ohrozilo nebo i jen mohlo ohrozit jeho bezúhonnost, a tím i důvěru veřejnosti v celý soudcovský stav. Veřejnost zpravidla nemá možnost poznat osobně většinu soudců; svou představu o stavu soudcovského sboru si vytváří na základě konkrétní zkušenosti s jedním nebo s několika málo soudci, s nimiž se v životě při výkonu jejich soudcovské funkce nebo mimo ni potká. Důvěra veřejnosti v justici se buduje pracně a dlouho, zatímco selhání jednotlivého soudce ji může snadno a rychle zničit. Soudce si tak musí být vědom toho, že je při výkonu funkce i v občanském životě pod neustálým dohledem veřejnosti jako reprezentant soudní moci, a musí přijmout omezení z toho plynoucí, i kdyby šlo o omezení, která mohou být ostatními členy společnosti vnímána jako tíživá.“

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domáhat nařízení výkonu rozhodnutí.

Ostrava 13. února 2025

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu